

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia IX. Lucta Magdalenae cum Iosepho de Christi funere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Tam citò Dina pares liquitur in lacrymas,
 Queis sese omnigeni permiscet amoris aroma,
 Sudor Arabs, Syrius succus, & Indus odor.
 Quin etiam violæq; rosæque, & odora Cyperus,
 Et ver omne genis vndat odoriferis.
 Scilicet ambrosios mellita per oscula rores
 Mulget odoratis Magdala fixa labris.
 Iesseidæ floris cinis hic quot spirat odores,
 Cinnama tot reddit Magdali gratus Amor.
 Funeris hoc scænus. pia nõnne per oscula

CHRISTVS

Magdaleis afflat ver & aroma labris?

ELEGIA IX.

*Lucta MAGDALENÆ cum Iosepho de
 CHRISTI funere.*

VT gremio excepit lacrymabile pondus
 IESVM

Magdalis, & leti lugubre depositum:
 Quid moror, & crudi solata tardo doloris,
 Nec spargo liquidâ membra cruenta croco?
 Ingemit, & vacuas CHRISTI fugientis in vlnas
 Labitur, amplexuque hæret in exanimi;
 Attollensque oculos cælo, palmasque supinas,
 Et suspiria anhelâ alta trahens animâ.
 Oshiat, ah IESV! vox prima pependit hianti
 In labio: mcestus currit in ora latex.
 Verba dolor frænat, vinctos stupor occupat artus;
 Quamque riget funus, tam riget illa gelu:
 Desidensque solo, pallentem aspectat IESVM.
 Videris hoc, dices: Funera bina iacent.

Hæc

Hæc inter, pia cura sacri quem funeris vrget,
Appulit: attollit flebile pondus humo,
Iniectâque manu lacrymabile pignus Ioseph
Occupat, ereptum pectore Magdaleo.
Quæ modò visa mori, vigil ocyus emicat Euro
Magdalis, & contrâ dulce retentat onus.
Ah quibus & quantis hæc vritur anxia curis!
Ah quibus & quantis viribus ille rapit?
Ah! IESVM! IESVM! IESVM, ah mea pignora
Ioseph
Eripis? ah IESV Magdalis orba suo?
Illacrymatque super, suspiriaque ægra resorbet;
In rapto Domino iam sibi visa rapi.
Cur adamantæis neruos non muto catenis,
Dèque meis texo stamina lenta fibris?
Molliaque in lentum mihi membra recudo me-
tallum,
Vnde sequace fluat textilis ære labor?
Sintq; manus manicæ, pes compes idonea prædæ,
Captiuum vt teneant ferrea vincla Deum?
Dura quidem fateor res ferrum, & nescia frangi;
Aurea sed victor vincula reddet Amor.
Ferreæ sint equidem voueo mihi fræna, sed heu!
Diripiunt surdi vota caduca noti.
O modò felices nodo meliore rudentes,
Et clauis, Domini qui tenuere pedes!
Sed malè pro vinclis longas vbi texo querelas,
Hei mihi! cælestes surripit hostis opes.
O mea lux, iam lucis inops, & imago doloris,
Sed cui adhuc dio pectore vita salit;
Aspicias heu! durus mea damna, nec vrere dânis?
Aspicias, & nostri nil memor vrit Amor?
Hostis

Hostis erat quicumque meum tulit asper IESVS;
 Iam rapit hunc Ioseph, & mihi frater erit?
 Dixit, & hamatos CHRISTO mox inijcit
 vngues:

Reppulit iniectas hostis ab hoste manus.
 Hinc tener affectus, rapit hinc sacra cura sepulcri:
 Et pia lis CHRISTI cœpit ad ossa seri.
 Alter abire iubet, verat alter adire sepulcrum:
 Pugna calet discors, hic tenet, ille trahit.
 Certat vterque, pares intendit vterque lacertos:
 Et duo cum pugnent, præmia neuter habet.
 Hæret in amplexu Domini, spolioque doloris
 Funereo, exuuiaque alter & alter habet.
 Et tandem eluctans à Magdaleo complexu
 Victor iô Ioseph rettulit induuias.
 Ille fugit, sequitur rapido pede, & vrget euntem
 Magdalis infelix: ocyor ille rapit,
 Marmoreoque sacram prædam commendat a-
 sylo,

Obfirmatque graui prouida claustra serâ
 Tum verò gemitus, suspiriaque ærumnosa,
 Quique fuit mœstis fletus amarus aquis,
 Singultusque, dolorque, & mille volumina
 luctus,

Mille simul fluctus pectore Magdaleo.
 Alternat dubiam pallorque ruborque figuram;
 Quique in corde sedet, transit in ora dolor.
 Et saxum vt tetigit, saxo defixa stetit mens;
 Mens, heu! cum Domino saxea facta suo.